

Šny-li špěwał,
Pitnje dželať,
Strowja cze
Šwójbnj statoť,
A twój šwjatoť
Šradny je.

Sa ſtaw ſpróznj
Napoť móznj
Luboſcť ma;
Bóh pať ſwěrnj
Piſheš ſpať měrnj
Čerſtwoſcť da.

Njech ty špěwašć,
Šwěrnje dželašć
Wšchědne dnj;
Džeň pať šwjath,
Dušči daty,
Wotpocěň ty.

S njebeš mana
Njech czi ſhmana
Žiwnoſcť je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wotſchew cze!

F.

Šerhiſke njedželſke łopjena.

Wudawa ſo kóždu ſobotu w Šmoleſjez knihičjiſchczěrnj w Budniſchinje a je tam ſa ſchtwórtlětnu piſchedplatu 40 np. doſtač.

1. njedžela po ſwj. Trojizy.

1. Jan. 4, 16.

Bóh je luboſcť, a ſchtóž w luboſcězi woſtanje, tón woſtanje w Bošy a Bóh w nim. Šamjeň.

Šchto Bóh je, na tym ſu mudri tuteho ſwěta dołho a podarmo hudali — jowle maſch krotke a ſjawne wotmolwjenje: Bóh je luboſcť! Đenož tji ſłowa to ſu, ale ſchtož je w nich wopſchijate, to cžłowſki jaſnyť wurěczecť njemóže, to ſhwała njebešny wobydlerjo tu zplu lubu wěcznoſcť.

Bóh je luboſcť! Je pať tež wěrnó? Haj wſchať, w mejiſkim czaſu žiwjenja, hdyž ſy mlody a ſtrowy, abo hdyž czi wſcho po woli dže, hdyž maſch w domje ſbože a wjekele a wotkach na polach ſteji czi Bože žohnowanje, tehdy njeje cžežko wuſnacź: Bóh je luboſcť. Ale praſchkej ſo druhich, hladať dale! Dži tam, hdyž na amerikaniſkich kupach ſemja ſo tſchaſe a morjo ſo wari a ſ rujažnych horow płomjenjowe trubjele ſapaja a ſe ſwójim wohnjowym deſchczom a ſchwablowym dymom daloko a ſchěroto wſcho žiwjenje ſahubja a ludžom ſo ſeznje pſched ſtrachom a woczakowanjom tych wězow, kiž hiſchcze pſchińcť dyrbja, dži a pytať tam, hacź mješ tymi morwymi cžělami a na tym žahlym popjele, kiž wſy a meſta pſchikrywa, tež hiſchcze to ſłowo napiſane namaſaſch: Bóh je luboſcť. Ale ſchto do daloka hladamy? Đow bliſko je dom, hdyž je dajerſka ſmjercź ſtarſchimaj jeju jenicźke lube džěcźo moriła po krotkim, ale cžežkim bėdženju; tam je woha bėdžerka, kiž hižo lěta dołho na boloſtnym łožu ležo

ſtawcźka hibuncź njemóže a podarmo ſdychuje: „Ach pſchindź wſchať, ſchtunda mojej' ſmjercze, dnjo wumoženja, poſhwatať!“ A tam nan a ſaſtarať ſwójich džěczi, kiž je do njeſboža pſchiſchoł a na wobej woczi woſlepil — ty wbohi, ſchto budžeſch ty praćcź, hdyž czi džěnka twoja žona, twoje džěcźo tole ſłowo jow cžita: „Bóh je luboſcť!“?

A tola — njewěſch ty? njeſny ty ſhſchał a hižo na paczerjach wuknył:

Jeho ſchtraſy, jeho pruty,
Hdyž to prawje wopomnju,
Šdadža ſo mi runje krute,
Štanu ſo mi ł lěpſchemu;
Wone woprawdže njeſchkođža,
Bóh mje tehdy lubuje,
Hdyž prut na mnje poſczele,
Wot ſwěta mje ł Bohu wodža.
Na ſwěcze wſcho ſahinje,
Boža luboſcť woſtanje! —?

Maľlubſchi cžłowjecze, ſchtož tebe tež potrjechi, njedaj ſebi žanemu cžertej ſ biblije a wutrobny wudrapacź tele tji ſłowa: Bóh je luboſcť.

Ty ſnajęſch tola najwſchſche ſwědčenje jeho luboſcze? „Jeho Šny jom' njeť tať luby, wón joh' ſa mnje ł ſmjerczi da.“ „Tať je Bóh tón ſwět lubował, ſo je ſwojeho jenicźkeho narodženeho Šyna dał, ſo bychu wſchitzy, kiž do njeho wěrja, ſhubjeni njebyli, ale wěczne žiwjenje mēli.“ S tym je wón nam ſwoje najſnutſkowniſche bycze ſjewił, ſ tym je nam ſwoju wutrobu wotkrył, a ſchtož tu nēť w njeť widžiſch, hlaj, to je žoľmjaze

morjo lubosce, teje lubosce, fiz niczo tak jara njepta, hacz twoju sboznosc.

Bóh je lubosce! Derje tebi, hdyz tole werysch, hdyz mozeich so Bozeje lubosce i zylej wutrobu troschtowacz. „Kak sboznny sym, hdyz wotpoczujju, mój Jesu, w twojej luboscezi.“ Jenož wostań potom tež w luboscezi! pschetož: „sch tóž w luboscezi wostańje, tón wostańje w Bosy a Bóh w nim.“

W Bosy wostacz — to dawa duschi mēr a pokoj. S wonka njeho a bjes njeho njeje žane prawe sbože, bjes njeho sy shubjenn. Bóh je naš k šebi, k šwojemu towarštwu štworil a našcha wutroba je njespokojna, doniz njewotpoczujje w nim. „My štworjeni šmy k temu, w rukach ležecz jemu, wón šam je naš mēr tu a tam.“ Duž dyrbiich w Bosy wostacz; tak wostanjeich w luboscezi, pschetož Bóh je lubosce.

Alle móžu dha tež woprawdže wostacz w luboscezi? Hdyz so tež druhdy psches Božu hnadu plomjeschto lubosce w mojej wutrobje hori, kak bórny wono jako hašnje, kak rucze je moja wutroba jako wustudla! Někto je mjehka w luboscezi a potom jako tak twjerda a samšniena w nje-luboscezi! — To drje je werno, haj! Alle sy dha tež hižo pravje wopomnil, w kajkej luboscezi mašch pschede wšchēm wostacz? w tej luboscezi, i kotrejž chzeich ty Boha lubowacz, abo w tej, i kotrejž Bóh tebje je lubowal? Wěr šhroble, wot našcheje lubosce my njemóžemy žiwi bycz, ale jenož wot Bozeje lubosce. „W tym wobšteji ta lubosce: niz, so my Boha lubowali šmy, ale so wón naš je lubowal a póšlal šwojeho Šsyna, so by wón šjednanje byl ša našche hrěchi.“ Jeho lubosce k nam, kotruž je wón nam šjewil w Šhryštušbu Šesušbu, ta je našche žiwjenje, w tej dyrbinny wostacz. Tu dyrbi wšchēdnje našcha paštwa bycz, do teje mamy šo wšchēdnje se šwojej myšlu podnórjecz, tu mamy šebi wšchēdnje psched woczi štajecz a džakownje we wutrobje wopomnicz. Tak wostań w jeho luboscezi; dha budže potom na tajkej Bozej luboscezi tež twoja lubosce k njemu šo pschezo i nowa šahoricz a tebje pschezo kruzšicho i nim šwjašacz a šjenocicz.

Ty w Bosy a Bóh w tebi — to je najšbóžnišche šjenoczenje. Šwjast tajkeho šjenoczenja paš je lubosce. Šnježe, mój Božo, wulij šwoju lubosce tež do mojeje wutrobny!

Šamjen.

Puczowanje po Božim pišnje

abo

šajke myšle nadeńdžech, Bože šlowo czitajo.

Šodawa šwěrnny czitar „Šomhaj Bóh-a“.

1. knihi Móššajkowe, 36 šlaw.

(Šokraczowanje.)

34. Hdyž Šobab wumrje, bu i kralom na jeho město Šufam i Šhemanskeho kraja.

35. Hdyž Šufam wumrje, bu i kralom na jeho město Šadad, Šedadowy, kotryž Šidianskich šbi na Šoabskim polu; a jeho městu rěčachu Šwith.

36. Hdyž Šadad wumrje, šnježesche Šamla i Šmafeka.

37. Hdyž Šamla wumrje, bu i kralom Šawl i Šehobotha, někto Šechabeh, pschi wodže, mjenujžy pschi rěžy Šuphrat, tam hdžež šo rěka Šhaboras do njeje wulwa.

38. Hdyž Šawl wumrje, bu i kralom na jeho město Šaal-Šanan, Šchborowy šyn.

39. Hdyž Šaal Šanan, Šchborowy šyn, wumrje, bu i kralom na jeho měšče Šadar, a jeho městu rěčachu Šagu, a jeho žonje rěčachu Šehetabeel, fiz bēšche Šatredžina džowka, kotraž je Šesahabowa džowka byla.

Bjes dwēla je Šadar tón kral, i kotremuž je Móššajš póšlow póšlal, so bychu i nim jednali, dokelž chžychu Šraelske džēczi psches jeho kraj czahnycz. W 1. knihach kónikow 1, 43—50 rěčaju jemu Šadad, tam doštanjenn tež powjescz wo jeho šmjerczi; so šo to tu hižo nještanje, je nam i dopošajom, so je wšcho to nam Móššajš powjedzil.

40. Tak šu byli mjenowani někto — jako je Móššajš tole pišal — šnježerjo abo šhajšojjo wot Šawa, kotřiz nad šplahami šnježachu i dobom i kralom Šadatom, po jich narodach, po jich městach, a po jich mjenach. Šnježer w měšče Šhimna, kotremuž bēchu po Šliphašowej pschiložnižy Šhimna narjekli, dale šnježer w měšče Šlwa, šnježer w měšče Šetheth,

41. Šnježer w měšče Šhalibama — tež temule městu bēchu po jeho žonje, po Šawowej mandželskej, narjekli, šnježer w měšče Šla, šnano tamne město Šilah pschi Šlanitškim mórškim šaliwje, a šnježer w měšče Šinon abo Šhunon (4. kn. Móšš. 21, 10),

42. Šnježer w měšče Šenas, po Šliphašowym šynu po-mjenowanym, šnježer w měšče Šheman, šnježer w měšče Šibzar,

43. Šnježer w měšče Šmagdiel, šnježer w měšče Šram. To šu Šdomšy šnježerjo, kaž šu bydlili w šwojim namrětnym kraju. Š Šaw je Šdomšich nan; i nim je šo Šdomšiki narod i jich šnježerjami a kralami šaložil.

Š tym je nam šdžēlene, k čzomuž bē Šaw powołany; dale maja šo nam jenož štawišny Šakubowe a jeho šynow šdžēlicz a Šdom budže šo jenož tam hišchēže našpomnicz, hdžež je i Šraelo-wymy štawišnami šaplecženy.

37 šlaw.

Šosef budže je šamiježu wot šwojich bratrow pschedaty.

I. 1—11. Tu šapocžina šo nowy, wažny wotdžēl w štawišnach Božeho kralštwu. Š doma a i patriarchoweho štana, i maleho šwójbneho kola ma šlubjene sbože šastupicz do žiwjenja zyleho luda. Šichēhód k temu šu Šosefowe štawišny. Šutón štaršchi, dolho wotczakowany šyn najšbole lubowaneje mandželskeje, najšnamjeniczišchi mjes Šakubowymy džēczi, kotryž i wotewrjennym wotom ša šnutštowny, wšchšchi šwēt wulki pošlad šemškeje mudrosce šjenoczi, mišy a čzucžiwny, ale tež pobožny a wulžy šwēdom-liwy mlodženz, je tež nanowy lubuščf. Hdyž jemu Bóh přeni ras wažne šony špožeci, dha wuhladamy, so wón bratrow kaž njepošlušchne džēczi pola nana wobštorža, a so šo i Božimi šjewje-njemi psched nimi hordži, haj, so je i tym šamemu nanaj wob-čžeženy. Š Boža dohladnosce, kotraž je jeho ša tak wažne po-wołanje poštajiła, dyrbi tež i nim pucz psches poniženje do po-wyščenja, psches šahubjenje wšcheje nadžije k wěštemu dopjel-njenju wšchēch šlubjenjow nastupicz; šnješ, psched kotrymž maja šo něhdy štarškej a bratřja poškonjecz, budže pschedaty ša njewól-nika; a tež tu ma, lēdma psches wušchiknosce a mudrosce trochu pošbēhnjenn, pod hóršimi čzerpjenjemi šwěru k Bohu a k čzłowjekam wušpntowacz. Šakle potom, hdyž je šnutštownje hódny, pošbēhnje jeho Bóh nihdy a ženje na jeho nješabymšchi i procha.

1. Šakub paš nastupiwšchi šwoje namrěštwu bydlešche šdaleny wot šwojeho bratra Šawa, kotryž bē šo na Šdomšich horach šažydlil, w kraju, w kotrymž bēšche nan žušomnil byl, w Šananej-škich kraju, a to w Šamre pódla Šichema.

2. Š to šu narody Šakubowe, podawšci i čžaža jeho patriar-chališkeho žiwjenja, mjes tym šo to, šchtož je šo nam na 28.—35. šlawach powjedalo, hišchēže do Ššaakoweho patriarchališkeho žiwjenja šlušcha, hdyž tež šo jeho mjeno pódla njenašpomni: Šosef bēšche šydomnacze lēt šary, jako wón škót pažesche se šwojimi štaršchimi džēšaczimi bratranu; a tón mlodženz bēšche pola Šilšhnych a Šil-pinych, nanoweju žonow, džēczi: Šan a Šaphšali, Šad a Ššfer; dokelž bēchu čžile pódla njeho najmlódschi, bu wón jim ša pašnyš-škeho hólza pschidaty, so by pod jich dohladom mały škót, wowžy a kofy, pašl. Šu próžowajžy šo ša čžesce wótžneho doma šapocža wón šedžbowacz na šwojich bratrow a powjedajšche nanaj, hdyž bēšche šle powjestwo wo nimi.

Šo kotrym pucz Šakubowe štawišny pošdu, šhonimy hnydom i přenjeho šlowa. Šone šapocžnu i Šosefowym mjenom a štarobu; tak budža Šakubowe štawišny šaplecžene i Šosefowym. Šak njemóžemy po prawym wo Šosefowych štawišnach rēcžecz, hdyž tež wón někto šrjedža šteji; wón njeje hišchēže šamoštatny a jeho njemóžemy pódla ššoch patriarchow poštajič; wón je a wo-štanje šyn i Ššraeloweho doma; to tež i teho špóšnajesch, so šo jemu ani jene Bože šjewjenje njedostanje.

Šako přjedy Ššaak w štawišnach šnježesche, Šakub paš je dale hnuješche, tak je někto Šakub wobšnježi, Šosef paš je dale hnuje.

